

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 15. marca 2006 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione — Italija) — Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH proti Ministero delle Finanze

(Zadeva C-35/05) ⁽¹⁾

(Osmo direktiva o DDV — Člena 2 in 5 — Davčni zavezanci, katerih sedež ni na ozemlju države — Pomotoma plačan davek — Postopki za vračilo)

(2007/C 95/10)

Jezik postopka: italijanščina

3) — Načela nevtralnosti, učinkovitosti in prepovedi diskriminacije ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, v skladu s katero lahko le dobavitelj zahteva vračilo zneskov, ki so bili davčnim organom pomotoma plačani iz naslova davka na dodano vrednost, naročnik storitev pa lahko vloži civilno tožbo za vrnitev neupravičeno pridobljene koristi. Vendar pa morajo države članice v primeru, da vračilo davka postane nemogoče ali čezmerno oteženo, zaradi spoštovanja načela učinkovitosti določiti instrumente, ki so potrebni, da se omogoči naročniku, da dobi vrnjen davek, ki je bil pomotoma zaračunan.

— Na ta odgovor ne more vplivati nacionalna ureditev na področju neposrednega obdavčevanja.

⁽¹⁾ UL C 93, 16.4.2005.

Predložitveno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH

Tožena stranka: Ministero delle Finanze

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Corte suprema di cassazione — Razlaga členov 2 in 5 Direktive 79/1072/EGS: Osmo direktiva Sveta z dne 6. decembra 1979 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih — Postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države (UL L 331, str.11) — Davek, ki ni bil dolgovan, vendar plačan, ker zaračunan pomotoma.

Izrek

1) Člena 2 in 5 Osme direktive Sveta 79/1072/EGS z dne 6. decembra 1979 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih — postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države, je treba razlagati tako, da davek na dodano vrednost, ki ni dolgovan in je prejemniku storitev zaračunan pomotoma, nato pa plačan davčnim organom države članice, v kateri so bile te storitve opravljene, ne more biti predmet vračila.

2) Z izjemo primerov, ki jih izrecno določa člen 21(1) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 92/111/EGS z dne 14. decembra 1992 o uvedbi ukrepov za poenostavitev v zvezi z davkom na dodano vrednost (UL L 384, str. 47), je treba šteti za zavezanca za plačilo davka na dodano vrednost davčnim organom države članice, v kateri se opravljajo storitve, le dobavitelja.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 15. marca 2007 — Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Finski

(Zadeva C-54/05) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Člena 28 ES in 30 ES — Uvoz vozila, ki je registrirano v drugi državi članici — Obveznost pridobitve dovoljenja za prevoz)

(2007/C 95/11)

Jezik postopka: finsčina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. van Beek in M. Huttunen, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Finska (zastopnika: T. Pynnä in A. Guimaraes-Purokoski, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države — Kršitev členov 28 in 30 ES — Uvoz vozila, registriranega v drugi državi članici, s strani osebe, ki biva na Finskem — Obveznost pridobitve na obmejni postaji dovoljenja za prevoz vozila z običajno veljavnostjo 7 dni in sklenitve zavarovanja za vozilo.